

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 3C/504/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2712200572
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Butašová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2016:2712200572.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica samosudkyňou JUDr. Jankou Butašovou v právnej veci navrhovateľa: GENERAL FACTORING, a.s. so sídlom Košická 56, 821 08 Bratislava, IČO: 35 838 825, zastúpeného splnomocnencom: Jakubčák, advokátska kancelária, s.r.o., Michalská 14, 811 03 Bratislava, IČO:47 255 706, proti odporcom: v 1. rade: K. J., R. X.X.XXXX, XXX XX H., zastúpený opatrovníkom: C. J., zamestnanec Okresného súdu I. a v 2. rade: Z. Q., R. XX.XX.XXXX, T. D. I. XXXX/X, XXX XX H., o zaplatenie 5764,29 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh zamietal.

Odporcom v 1. a 2. rade súd nepriznáva náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom z 5.1.2012 doručeným Okresnému súdu Skalica dňa 24.1.2012 domáhal uloženia povinnosti odporcom v 1. a 2. rade zaplatiť navrhovateľovi sumu 5764,29 €, úrok vo výške 11,10% ročne z istiny 5426,92 € od 22.12.2010 do zaplatenia, úrok z omeškania 9% ročne z istiny 5426,92 € od 22.12.2010 do zaplatenia, a náhradu trov konania a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 500,35 €.

Návrh je odôvodnený tým, že spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupca na jednej strane a navrhovateľ ako postupník na strane druhej uzavreli dňa 21.12.2010 zmluvu o postúpení pohľadávok, ktorou Slovenská sporiteľňa, a.s. postúpila navrhovateľovi svoju pohľadávku voči odporcom v 1. a 2. rade. Postupca a odporcovia v 1. a 2. rade uzavreli dňa 10.6.2005 Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len zmluva o úvere), na základe ktorej Slovenská sporiteľňa, a.s. poskytla odporcom v 1. a 2. rade úver vo výške 3319,39 € (pôvodne 100.000,-Sk), pri úrokovej sadzbe 11,10% ročne ktorý mal byť odporcom v 1. rade a odporcom v 2. rade splácaný v mesačných splátkach vo výške 48,26 € (pôvodne 1454,-Sk) vždy k 20. dňu toho ktorého mesiaca. Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na termín 20.7.2005 (čl. I - Základné podmienky Zmluvy o úvere). Odporcovia svoj záväzok zo zmluvy o úvere neplnili, preto Slovenská sporiteľňa, a.s. postúpil pohľadávku vzniknutú zo zmluvy o úvere na navrhovateľa, ktorý splnomocnil plnou mocou zo dňa 1.1.2011 spoločnosť Platíť sa oplatí s.r.o., Košická 56, 821 08 Bratislava, IČO: 45 684 618 na predžalobnú komunikáciu s dlžníkmi smerujúcu k vymoženiu pohľadávok. Spoločnosť Platíť sa oplatí s.r.o. zaslala list „Výzva na zaplatenie“ zo dňa 17.02.2011, v ktorom poskytla informáciu o aktuálnom zostatku záväzku ako aj o tom, že záväzok vyplývajúci zo zmluvy o úvere sa stal splatným. Po postúpení pohľadávky nebola na úhradu záväzku zo zmluvy o úvere poukázaná žiadna platba. Pohľadávka navrhovateľa zo zmluvy o úvere bola ku dňu postúpenia t.j. 21.12.2010 vo výške celkom 5764,29 €, z toho istina 5426,92 € a nezaplatené úroky z omeškania 337,37 €. Istinu vo výške 5426,92 € navrhovateľ ďalej úročí riadnym úrokom vo výške 11,10%

ročne (v zmysle čl. I. - Základné podmienky Zmluvy o úvere) a úrokom z omeškania v zákonnej výške ku dňu konečnej splatnosti úveru vo výške 9% ročne.

Na výzvu súdu, týkajúcu sa doplnenia návrhu navrhovateľ doplnil návrh o tvrdenia, koľko zo sumy 5426,92 € predstavujú nesplatené splátky a koľko úroky z úveru a ako bol počítaný úrok z omeškania 337,37 € podaniami navrhovateľ z 13.4.2012 a z 1.6.2012. Tvrdil, že v rámci istiny úveru 5426,92 € uplatňuje na zaplatenie riadne úroky vo výške 2660,84 € a poplatky v sume 204,44 €. Istina (bez úrokov a poplatkov) je vo výške 2561,64 €. Riadne úroky vo výške 2660,84 € sú úrokmi od začiatku úverového vzťahu t.j. od júna 2005 do postúpenia pohľadávky dňa 21.12.2010 počítané v dohodnutej úrokovej sadzbe 11,10%. Poplatky vo výške 204,44 € predstavujú poplatky za vedenie účtu resp. správu úveru spolu v sume 141,37 € (poplatok za správu úveru bol účtovaný v zmysle čl. I zmluvy o úvere - Základné podmienky) a poplatky za upomienky spolu v sume 63,07 € (poplatky za upomienky boli účtované podľa sadzobníka poplatkov Slovenskej sporiteľne, a.s.). Prijaté platby odporcov boli započítavané na istinu, prípadne na úroky z omeškania, čo vyplýva z výpisov z účtu odporcov. Navrhovateľ pred vydaním platobného rozkazu navrhol rozhodnúť, že odporcovia sú povinní mu zaplatiť 5764,29 €, úrok 11,10% ročne z istiny 2561,64 € od 22.12.2010 do zaplatenia, úrok z omeškania 9% z istiny 5426,92 € od 22.12.2010 do zaplatenia a trovy konania a trovy právneho zastúpenia vo výške 1000,70 €.

Na výzvu súdu z 13.8.2015, aby navrhovateľ v zmysle § 120 ods. 1 O.s.p. predložil dôkazy, že Slovenská sporiteľňa, a.s. postupovala pred postúpením pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, t.j. predchádzajúca písomná výzva potom, čo bol klient (odporcovia) banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškani, či došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, k skončeniu úverovej zmluvy bankou výpoveďou alebo odstúpením, sa navrhovateľ v podaní z 31.8.2015 citoval ustanovenie § 1 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a ods. 8 ustanovenia, vyvodzujúc z nich, že tento zákon nijakým spôsobom neodkazuje na zákon o bankách v časti, ktorá by sa týkala rozhodnutia súdu. Ohľadom postúpenia pohľadávky citoval ustanovenie § 17 ods. 1 tohto zákona s tým, že pri postúpení sa postupuje podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, konkrétne podľa odkazu podľa § 524 OZ, tiež poukázal na časť dôvodovej správy k § 17 zákona o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, na prevzatie ohľadom ustanovenia o bežnú transpozíciu a úplnú zhodu s tabuľkou zhody smernice ES/EÚ-Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008. Citoval ustanovenie §1 zákona č. 483/2001 Z. z. zákona o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov s poznámkou, že podľa ustanovenia zákona zákon upravuje niektoré, nie všetky vzťahy upravené v zákone, tiež poukázal na dôvodovú správu k § 92 ods. 7, terajšiemu ods. 8 zákona o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v ktorej sa uvádza, že sa upravujú v ustanovení ďalšie prípady prelomenia bankového tajomstva. Podľa názoru navrhovateľa danom vo vyjadrení účelom zákona o bankách, jeho štrnástej časti nazvanej „Bankové tajomstvo“ je úprava výnimiek z bankového tajomstva a ustanovenie nehovorí o podmienkach postúpenia platnosti postúpenia pohľadávok, hovorí iba o podmienkach, za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Banka môže postúpiť pohľadávku aj na inú osobu ako je banka, na osobu, ktorá nie je viazaná bankovým tajomstvom. Ak by postúpila pohľadávku na inú osobu skôr, ako sú splnené stanovené podmienky, a zároveň by nemala na postúpenie súhlas, porušuje bankové tajomstva. Posledné spojil navrhovateľ s dôvodovou správou k ustanoveniu § 92 s tým, že ide o ďalšie prelomenie bankového tajomstva a nie obmedzenie možnosti postúpiť pohľadávku. O tom, žeby tieto podmienky podmieňovali platnosť právneho úkonu niet v zákone ani v dôvodovej správe zmienky. Zákon o spotrebiteľských úveroch výlučne definuje možnosť postúpenia práva vyplývajúceho zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere na tretiu osobu, pričom tento zákon zároveň definuje, že týmto zákonom sú dotknuté ustanovenia zákona o bankách, týmto zákonom nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov, navrhovateľ k tomu uviedol poznámku zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a zákon č. 186/2009 Z.z. o finančnom sprostredkovaní a finančnom poradenstve a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Záver je vo vyjadrení, že nie je správny postup aplikácie ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách na spotrebiteľský úver spôsobom, že aplikáciou ustanovenia sa bude určovať neplatnosť postúpenia pohľadávky. Odcitovaná je časť Nálezu Ústavného súdu SR z 28.4.2014 sp. zn. IV. ÚS 15/2014 s dôrazom navrhovateľom daným na výklad právnych úkonov a výklad právnych predpisov všeobecnými súdmi v súvislosti so zmluvnými právnymi vzťahmi ich účastníkov. Navrhovateľ odcitoval časť Nálezu Ústavného súdu SR z 1.4.2015 sp. zn. 640/2014. Z výpisu z účtu za obdobie od 1.1.2009 vyplýva jednoznačne omeškание, kedy podľa výpisu za obdobie od 1.1.2009 do postúpenia pohľadávky pôvodnému veriteľovi záväzky plnené neboli.

Navrhovateľ trval na zaplatení od odporcov sumy 5764,29 €, úroku 11,10% ročne z istiny 2561,64 € od 22.12.2010 do zaplatenia, úroku z omeškania 9% z istiny 5426,92 € od 22.12.2010 do zaplatenia a trov konania .

Z dôvodu, že sa ani šetrením nepodarilo zistiť miesto, na ktorom sa zdržiava odporca 1/, súd mu na zastupovanie v konaní ustanovil opatrovníčku, ktorá sa k veci nevyjadřila. Predvolaná riadne a včas sa na pojednávanie nedostavila.

Odporkyňa v 2/ rade vo vyjadrení k návrhu, prednesenom na pojednávaní uviedla, že ona poukazuje sumy navrhovateľovi. Na dôkaz predložila poštové poukážky.

Na riadne predvolanie sa navrhovateľa a jeho splnomocnenec na pojednávanie nedostavili. Požiadali o ospravedlnenie a navrhovateľ navrhol, aby súd rozhodol na základe ich návrhu a jeho písomných vyjadrení.

Za splnenie podmienok, daných v § 101 ods. 2 O.s.p., súd vec prejednal a rozhodol bez účasti navrhovateľa a jeho splnomocnenca, bez účasti opatrovníčky odporkyne berúc do úvahy, že vec je možné rozhodnúť aj na základe listinných dôkazov.

Súd vykonal dokazovanie Zmluvou o splátkovom úvere č. 0252568583, dodatkom č. 1 k tejto zmluve, Všeobecnými obchodnými podmienkami účinnými dňa 1.8.2002, časťou sadzobníka SLSP, a.s., zostavou prehľadu úveru nad archívom, transakciami na úvere, zmluvou o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE zo dňa 21.12.2010 a k nej patriacou Prílohou, oznámeniami Slovenskej sporiteľne, a.s. o postúpení pohľadávky, fotokópiou doručenky na meno odporcu 1/, výzvou spoločnosti Platiť sa oplatí s.r.o. Bratislava, oboznámením sa s rozsudkami zo spisov Okresného súdu Skalica sp. zn. 5C/232/2013 a sp. zn. 5C/11/2013, výsluchom odporkyne 2/, ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav veci:

Zo Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX z 10.6.2005 bolo preukázané, že ju uzavreli Slovenská sporiteľňa, a.s. a odporcovia v 1. a 2. rade , Slovenská sporiteľňa a.s. bola veriteľom a odporcovia dlžníkmi (ďalej v texte rozsudku Zmluva o úvere). Slovenská sporiteľňa, a.s. sa zaviazala poskytnúť odporcom v hotovosti bezúčelový úver vo výške 100.000 Sk a odporcovia sa zaviazali splatiť úver pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 1.454 Sk, splátky splatné vždy k 20. dňu každého mesiaca, so splatnosťou prvej splátky dňa 20.7.2005 a konečnou splatnosťou úveru dňa 20.5.2015. Podľa Zmluvy o úvere bola dohodnutá výška úrokovej sadzby 11,10% ročne, poplatok za poskytnutie úveru 2000,- Sk splatný v deň podpisu zmluvy a poplatok za správu úveru 50 Sk mesačne. Podľa čl. III bodu 7. zmluvy v prípade omeškania so splácaním pohľadávky z úveru je dlžník povinný platiť úrok z omeškania vo výške určenej veriteľom Zverejnením. Podľa čl. IV bodu 5. bola dohodnutá ročná percentuálna miera nákladov 5,75 %, v čl. V bodu 3. je ustanovené, že sa všetky právne vzťahy vyslovene neupravené v Zmluve budú riadiť príslušnými ustanoveniami VOP, ktoré sú súčasťou Zmluvy, Obchodným zákonníkom a ostatnými právnymi predpismi.

Podľa Dodatku z 27.7.2006 k Zmluve o úvere bola upravená výška splátky na sumu 1557,- Sk a zmluvné strany sa dohodli na odklade splácania dlhu po dobu od 20.8.2006 do 19.10.2006.

Z VOP SLSP, a.s. z bodu 18,16 vyplýva ich účinnosť od 01.08.2002 a podľa ich bodu 1.2 VOP tvoria súčasť akejkoľvek zmluvy uzatvorenej medzi bankou a klientom v súvislosti s prísl. bankovým produktom bez ohľadu na to, že je prísl. bankový produkt vo VOP upravený, podľa 1.4 vzťahy medzi bankou a klientom môžu byť upravené aj osobitnými obchodnými podmienkami pre jednotlivé druhy bank. produktov, pri odlišnej úprave v nich od VOP, obchodné podmienky majú prednosť pred VOP, pri odlišnej úprave sú rozhodujúce ustanovenia osobitnej časti VOP pred úpravou jednotlivých bank. produktov. Z bodu 7.6.1. Všeobecných obchodných podmienok vyplýva, že v dôsledku porušenia akejkoľvek zmluvnej povinnosti alebo zmluvného dojednanja zo strany klienta (dlžníkov), v prípadoch porušenie v písmenách a) až p) banka je oprávnená okrem iného podľa písm. a) vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru t.j. požadovať splatenie pohľadávky zo zmluvy o úvere a klient je povinný splatiť pohľadávku zo zmluvy o úvere v lehote, ktorú banka určí v oznámení o mimoriadnej splatnosti, podľa písm. b) vypovedať zmluvu o úvere, alebo od nej odstúpiť. Ako jeden zo spôsobov porušenia zmluvnej povinnosti alebo zmluvného dojednanja zo strany klienta je v bode 7.6.1. písm. a) Všeobecných obchodných podmienok uvedený

prípade, ak je klient v omeškaní so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov, ktoré trvá viac ako 10 dní. Všeobecné obchodné podmienky odporcami nie sú podpísané.

Zostava prehľadu transakcií úveru nad archívom je za obdobie od 9.6.2005 do 31.12.2008 a k úveru č. XXXXXXXXXX. Vykazuje úver pre odporcov poskytnutý vo výške 100.000,- Sk dňa 10.6.2005, účtovanie poplatku odporcom za poskytnutie úveru vo výške 2000 Sk. Odporcom boli Slovenskou sporiteľňou a.s. prehľadu transakcií ku dňu 31.12.2008 účtované aj riadne úroky s kapitalizáciou a poplatky s kapitalizáciou.

Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 21.12.2010 a z jej Prílohy bolo zistené, že spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s., postupca postúpil na postupníka - navrhovateľa, pohľadávku, ktorú mal postupca voči odporcom a uplatňovanú v súdnom konaní.

Z oznámenia Slovenskej sporiteľne, a.s. o postúpení pohľadávky zo dňa 27.12.2011 adresovaného odporcovi v 1. rade súd zistil, že Slovenská sporiteľňa, a.s. oznamoval odporcovi v 1. rade postúpenie pohľadávky vo výške 3.250,42-eur na navrhovateľa. Podľa kópie doručky oznámenie bolo uložené na pošte dňa 11.2.2011, odporca si oznámenie nevyzdvihol a zásielka bola vrátená neprevzatá späť odosielateľovi.

Z výzvy spoločnosti Platiť sa oplatí, s.r.o. zo dňa 17.2.2011 adresovanej odporcovi 1 súd zistil, že podľa jej obsahu spoločnosť oznamovala, že sa odporca dostal do omeškania s plnením záväzku titulom nezaplatenia úveru č. XXXXXXXXXX a veriteľ odstúpil od zmluvy o úvere podľa § 506 Obchodného zákonníka, čím sa záväzok stal splatným v celom rozsahu spolu s príslušenstvom a vyzvala odporcu na zaplatenie dlžnej čiastky 5934,40 €, vyčíslenej k 17.2.2011.

Výsluchom odporkyne 23/ bolo preukázané, že Zmluvu o úvere podpísala, podpísal ju aj odporca 1/. Peniaze obdržali, ale nepamätala si či 100.000,-Sk alebo nižšiu sumu o 2000,- Sk, ktorá mala byť poplatkom za poskytnutie úveru. Ďalej z výpovede odporkyne vyplynulo, že malo dôjsť k dohode medzi bankou a odporcom 2/, že tento bude splácať úver, lebo odporkyňa 2/ bola nezamestnaná. Nepoznala, koľko je v splátke 1454,- Sk úrok, aká časť zo splátky to je. Poistenie úveru dohodnuté nebolo. Mala možnosť sa oboznámiť pred podpisom zmluvy aj s ostatnými podmienkami banky ako sú Všeobecné obchodné podmienky a obchodné podmienky, pred podpisom zmluvy Sadzobník banky nepoznala. Odstúpenie od zmluvy od Slovenskej sporiteľne nedostala. Písomne ju oslovila spoločnosť Platiť sa oplatí s.r.o., ale nedostala žiadne odstúpenie. V liste spoločnosti sa uvádzalo, že má platiť ďalší dlh, nie ten, čo prejednáva súd. Podľa odporkyne 2/ dlh od SLSP a.s. už spláca, platí S.. K. S., AK 25 eur. K tvrdeniu predložila na dôkaz ústrižky poštových poukázok na príjemcu General Factoring s.r.o. a sumy 15,-€, ktoré poukazovala na číslo účtu XXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXXXXXX. Od Slovenskej sporiteľne a.s. brala dve pôžičky, iba v jednej bol dlžníkom odporca 1/.

Po oboznámení sa s právoplatnými rozsudkami Okresného súdu Skalica č. k. 5C/232/2013-161 zo 04.03.2014 bolo zistené, že účastníkmi konania boli navrhovateľ GENERAL FACTORING, a.s. odporkyňou Z. Q., ktorá bola zaviazaná zaplatiť 2 404,60 eur s úrokom a úrokom z omeškania titulom uzavretia úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXX z 02.06.2006. Navrhovateľ pohľadávku nadobudol zo zmluvy o postúpení pohľadávky č. XXXX/XXXX/CE z 21.12.2010 od SLSP, a.s., Bratislava. Rozsudok je právoplatný 23.04.2014 a z právoplatného rozsudku (právoplatnosť 24.08.2013) zo spisu sp. zn. 5C/11/2013 boli účastníkmi SERAGIS LOAN MANAŽMENT LTD, návrh smeroval proti odporcom Z. Q. a K. J.. V tejto veci záväzok odporcom vznikol zo zmluvy veriteľa SLSP, a.s. a odporcov ako majiteľov účtu z Balíka Extra, zo zmluvy o bežnom účte č. XXXXXXXXXX/XXXX a SLSP a.s. postupne svoju pohľadávku týkajúcu sa majiteľov účtu postupovala cez ABS Slovakia, a.s. na spoločnosť DEBT INVEST LIMITED až na SERAGIS. Odporcovia boli zaviazaní navrhovateľovi zaplatiť sumu 2439,76 eur s úrokom z omeškania.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 prvá veta Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

Podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 273 ods. 1, 2 a 3 Obchodného zákonníka časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené, ods. 2 odchylné dojednania v zmluve majú prednosť pred znením obchodných podmienok uvedených v odseku 1, ods. 3 na uzavretie zmluvy možno použiť zmluvné formuláre používané v obchodnom styku.

Podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (v znení účinnom do 30.6.2006):

§ 1 ods. 1 tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa,

§ 2 na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme, b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom, c) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníku neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 524 ods. 1a 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému ods. 2 s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 525 ods. 1 a 2 OZ postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia, ods. 2 nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

Podľa § 526 ods. 1 a 2 OZ postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi, ods. 2 ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje

Z vykonaného dokazovania zisteného stavu veci vyvodil súd ten právny záver, že návrh nebol podaný dôvodne.

Súd k právnej kvalifikácii zmluvného vzťahu uvádza, že zmluva o úvere, uzatvorená s odporcami je síce absolútnym obchodom podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka, ale súd má za to, že ide o zmluvu uzavretú s dlžníkmi, ktorí v nej vystupovali ako spotrebiteľia a na právny vzťah účastníkov použil nielen ustanovenia Obchodného zákonníka, ale aj predpisy občianskoprávne. Aj keď je zmluva, uzavretá so spotrebiteľom upravená ako typ zmluvy iba v Obchodnom zákonníku aj táto podľa Občianskeho zákonníka spadá pod definíciu spotrebiteľskej zmluvy, pretože ide o zmluvu, ktorej charakteristickým znakom je, že sa uzatvárala vo viacerých prípadoch. Odporcovia podľa výpovede odporkyne 2/ nepožadovali úver a ani nekonali pri uzatváraní zmluvy o úvere v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, požadovali úver pre iné ekonomické využitie. Z výpovede odporkyne je zrejmé, že ako spotrebiteľka obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvnila, zmluva je jednoznačne zmluvou typovou. V zmysle právneho poriadku Slovenskej republiky je zmluva o úvere uzavretá medzi Slovenskou sporiteľňou a.s. a odporcami spotrebiteľskou zmluvou a všeobecné ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách podľa § 52 ods 1 OZ (v znení účinnom do 31.2.2007 a účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy boli ako typy spotrebiteľských zmlúv vymenované iba kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy, dodávateľom osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, spotrebiteľom osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti nasledujúcich ustanovení OZ treba aplikovať aj na spotrebiteľské zmluvy ako typy definované aj v Obchodnom zákonníku, a to podľa § 23a zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa. Pre ochranu spotrebiteľa, keďže ide o zmluvu o úvere, ktorá je upravená v § 497 Obchodného zákonníka z dôvodu, že na strane veriteľa vystupovala banka, podnikateľ poskytujúci úvery a na strane dlžníka (v procesnom postavení v súdnom konaní odporcovia), nekonajúci v rámci podnikateľskej činnosti, nepožadujúci poskytnúť úver pre svoju obchodnú alebo podnikateľskú činnosť dopadá na zmluvu o úvere aj zákon č. 258/2001 Z. z. - zákon o spotrebiteľských úveroch podľa § 1 a § 2 tohto zákona. Z výpovede odporkyne vyplynulo, že podmienky zmluvy okrem výšky úveru individuálne nevyjedнала, opak zo strany navrhovateľa preukázaný nebol. Z výpovede odporkyne je zrejmé, že ako spotrebiteľka obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvnila a zmluva je jednoznačne zmluvou typovou. V zmysle právneho poriadku Slovenskej republiky je spotrebiteľskou zmluvou. Je nepochybné, že veriteľom odporcov pred postúpením pohľadávky bola podľa § 3 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch právnická osoba, banka, ktorej predmetom podnikania je aj poskytovanie úverov, u odporcu nevyplynulo zo žiadnych vykonaných dôkazov, žeby úver požadovali nie ako spotrebiteľ podľa § 3 ods. 2 a žeby im banka neposkytla spotrebiteľský úver, ale na iný účel. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že medzi veriteľom (bankou) a odporcami sa jednalo o právny vzťah, ktorý je právnym vzťahom spotrebiteľským.

Zo Zmluvy o úvere súd vyvodil, že došlo medzi odporcami a Slovenskou sporiteľňou a.s. k uzavretiu zmluvy o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka a spotrebiteľský charakter úveru zodpovedá ustanoveniu § 2 ods. písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch platného a účinného v čase uzavretia Zmluvy. Zo Zmluvy vyplýva, že peňažné prostriedky uvedené v Zmluve sa poskytujú dočasne a spotrebiteľ (odporcovia) sa ich zaväzujú podľa podmienok Zmluvy vrátiť (splatiť), podľa Zmluvy sa zaväzuje uhradiť aj úrok vo výške 11,10% ročne. Zmluva má podstatné náležitosti zmluvy o úvere, pretože je v nej uvedené kto je veriteľ, kto je dlžník, záväzok veriteľa poskytnúť finančné prostriedky a záväzok odporcov vrátiť ich v dohodnutej dobe a zaplatiť úrok. Z transakcií bolo preukázané, že veriteľ poskytol odporcom pre ich ekonomické využitie finančné prostriedky do výšky 98.000,-Sk (bez poplatku 2000,-Sk za poskytnutie úveru a v prepočte 3253,-eur) a odporcovia ich čerpali, splatili do výšky 1040,10-eur a nesplátili istinu 2.212,90-eur. Zmluva o splátkovom úvere je charakterom spotrebiteľským úverom a po jej preskúmaní súd dospel k záveru, že má aj niektoré náležitosti, prepísané pre jej platnosť v ustanovení § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, má predpísanú písomnú formu a sú v nej niektoré náležitosti prepísané týmto zákonom, neobsahuje spôsob zániku záväzku zo zmluvy (§ 4

ods. 3 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, účinný do 30.6.2006). Podľa § 494 OZ z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, v prejednávanej veci účastníkov navrhovateľ tvrdil, že odporcovia sú povinní splniť peňažný záväzok a navrhovateľ, veriteľ je oprávnený plnenie požadovať.

Vzhľadom k tvrdeniu navrhovateľa, že nadobudol pohľadávku od Slovenskej sporiteľne a.s., to znamená od banky, skúmal súd, či pred postúpením pohľadávky bankou boli splnené predpoklady postúpenia podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách a či sa stal navrhovateľ novým veriteľom odporcov.

Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Zo zmluvy o postúpení pohľadávok na navrhovateľa je zrejmé, postupca je banka a podľa čl. I zmluvy o postúpení pohľadávok postupník obchodná spoločnosť, zaoberajúca sa správou a vymáhaním pohľadávok, išlo o nebankový subjekt. Postupca má záujem postúpiť postupníkovi pohľadávky uvedené a špecifikované v Prílohe č. 1 k zmluve, postupník má záujem o postúpenie pohľadávok za podmienok dohodnutých v zmluve. Podľa časti zmluvy o postúpení pohľadávok „Vymedzenie pojmov“ na účely výkladu zmluvy sa pohľadávkou rozumie každá jednotlivá pohľadávka postupcu voči dlžníkovi, vrátane jej príslušenstva, uvedená a špecifikovaná v Prílohe č. 1 k zmluve, ktorá vznikla z bankových činností vykonávaných postupcom alebo v súvislosti s nimi, najmä po a) pohľadávky postupcu zo zmlúv o úvere a po e) pohľadávky postupcu a ich príslušenstvo, ktoré vznikli v dôsledku alebo v súvislosti so zánikom úverovej zmluvy iným spôsobom ako splnením, odstúpením alebo vypovedaním. Na mysli sa majú všetky pohľadávky postupcu voči dlžníkovi, vrátane ich príslušenstva, uvedené a špecifikované v Prílohe č. 1 zmluvy o postúpení pohľadávok. Zmluva o postúpení pohľadávok je stranami podpísaná dňa 21.12.2010. V čl. V. 5.1. je vyjadrené, že sa pohľadávky s príslušenstvom postupujú postupníkovi odplatne vrátane všetkých súvisiacich práv a nárokov, ktoré sú s pohľadávkami spojené, ako aj práv plynúcich zo zabezpečenia pohľadávok. Podľa prílohy č. 1 je sú v nej uvedené údaje o odporcovi 1/, jeho meno, adresa zo zmluvy o úvere, číslo úverovej zmluvy a u spoludlžníka meno odporkyne 2 a jej adresa.

V zmysle ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách sa banke pred postúpením pohľadávky ukladá urobiť voči jej dlžníkom jednostranný právny úkon, urobiť výzvu dlžníkom, pokiaľ sú so splácaním úveru v omeškaní. Zmluva o úvere bola uzavretá tak, že bolo dohodnuté plnenie dlžníkov v splátkach a pokiaľ súd z transakcií, resp. z prehľadu ako bolo dlžníkmi uhrádzané do sumy 1040,10-eur, treba vyvodiť aj z toho, že bolo určené, že splátka sa má podľa zmluvy o úvere uhradiť vždy v dohodnutej výške do 20. dňa v kalendárnom mesiaci, že odporcovia sa dostali so splácaním splátok úveru podľa § 517 ods. 2 OZ do omeškania, pretože neplnili riadne a včas. Z transakcií vyplýva, že poslednú úhradu vo výške 2000,-Sk urobili odporcovia dňa 8.12.2008 a po tomto dni zo žiadneho listinného dôkaz nevyplýva, žeby ešte veriteľovi plnili. Podľa zmluvy o úvere bol úver splatný do 20.5.2015, dodatkom k zmluve o úvere sa splatnosť nemenila. V konaní nebolo žiadnym dôkazom preukázané, že banka, ktorá v čase omeškania odporcov bola veriteľom odporcov a ktorej sa ukladá urobiť výzvu voči dlžníkom, aby si usporiadala svoj záväzkový vzťah s dlžníkmi urobila zákonom predpísaný právny úkon pred postúpením pohľadávky na navrhovateľa, ktorý nie je bankou. Nebol tak preukázaný navrhovateľom zákonom predpokladaný úkon banky pred postúpením pohľadávky.

Ďalej súd skúmal, či došlo k účinnému postúpeniu pohľadávky banky na navrhovateľa.

V ustanovení § 524 OZ sa dáva tomu, kto má pohľadávku, právo postúpiť ju písomnou zmluvou, na základe ktorej namiesto doterajšieho veriteľa (postupcu) nastúpi do trvajúceho záväzku nový veriteľ, zo zmluvy o postúpení postupník. Postupca stráca postúpenú pohľadávku so všetkým príslušenstvom a právami s ňou spojenými, nie je oprávnený vymáhať ju po postúpení a nie je oprávnený ani prijať plnenie od dlžníka. Keďže postúpením pohľadávky postupca prestáva byť veriteľom, je povinný postupníkovi vydať alebo na neho previesť všetky prostriedky právnej ochrany a zabezpečovacie prostriedky, ktoré sa viažu k pohľadávke a má povinnosť podľa § 526 ods. 1 OZ oznámiť postúpenie dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Právne účinky postúpenia voči dlžníkovi nastanú až okamihom, keď bol dlžník upovedomený o postúpení pohľadávky. Zákon neupravuje ani formu ani obsah tohto oznámenia. Postupca zvolil podľa Oznámenia, predloženého navrhovateľom na dôkaz písomnú formu a doručoval oznámenie odporcovi 1/ poštovým stykom. Z kópie doručky na meno odporcu 1/ je zrejmé, že ju v úložnej lehote neprevzal a zostali pochybnosti, či sa vôbec dostalo do sféry dispozície dlžníka a či nastali účinky doručenia. U odporcovi 2/ ani nebolo tvrdené, ani predložený dôkaz, žeby jej vôbec postupca oznámenie o postúpení pohľadávky zasielal. Odporcovia sa od postupcu nedozvedeli o postúpení pohľadávky, o tom, kto má byť ich novým veriteľom a o ich povinnosti plniť postupníkovi. Kým postupca dlžníkovi neoznámil postúpenie pohľadávky alebo mu to postupník nepreukázal, dlžník môže svoj dlh splniť postupcovi a dosiahnuť tak zánik záväzku. Navrhovateľ sa pre nedostatok účinku právneho úkonu postupcu zo zmluvy o postúpení pohľadávky nemohol stať veriteľom odporcov namiesto postupcu. Zmluva o postúpení pohľadávky medzi bankou a navrhovateľom síce môže byť právnym úkonom platným, súd jej platnosť neskúmal, ale zaväzuje iba jej strany, to je postupcu a postupníka, nie odporcov, voči nim ako dlžníkom je neúčinná. Súd preto vyvodil vo veci účastníkov, že veriteľom odporcov zostala banka a navrhovateľovi v konaní chýba aktívna vecná legitimácia na podanie návrhu.

Na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky sa nevyžaduje súhlas dlžníka, keďže zmena v osobe veriteľa sa netýka jeho oprávnení a povinností vyplývajúcich pre neho zo záväzku. Na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky sa nevyžaduje ani to, aby dlžník poznal jej obsah, pokiaľ mu jej oznámené postúpenie postupcom, pokiaľ nejde o zmluvu, kde jednou stranou je spotrebiteľ. Občiansky zákonník (v znení do 31.7.2007) v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávky chránil spotrebiteľa pred postúpením pohľadávky na tretiu osobu, ktorá bankou nie je cez ustanovenie § 53 ods. 2 písm. b). Napriek tomu, že v zmluve o úvere nie je vyjadrený súhlas spotrebiteľa k právu budúceho postupcu previesť práva a povinnosti z úverovej zmluvy na iný subjekt, došlo k uzavretiu zmluvy o postúpení pohľadávky a malo dôjsť k zmene v osobe veriteľa odporcov. Občiansky zákonník v § 525 ods. 2 stanovuje pod sankciou neplatnosti právneho úkonu taký prevod práv a povinností, ktorý je v rozpore so zákonom alebo s dohodou dlžníka. V konaní nebola preukázaná žiadna dohoda dodávateľa a spotrebiteľa, z ktorej by vyplývalo, že dal dlžník súhlas k postúpeniu pohľadávky. Zmena v osobe veriteľa zo zmluvy o úvere uzavretej s odporcami je v rozpore s ustanovením § 53 ods. 2 písm. b) OZ, pretože prevodom na subjekt, ktorý bankou nie je došlo k zhoršeniu postavenia spotrebiteľa. Nie je v záujme spotrebiteľa, aby banka postupovala pohľadávku na tretí subjekt, ktorý napríklad nepodlieha dozoru a dohľadu Národnej banky Slovenska podľa zákona o bankách a nie je povinný dodržiavať na rozdiel od banky bankové tajomstvo voči klientovi. Správanie banky, dôsledkom ktorého je postúpenie pohľadávky zo spotrebiteľskej zmluvy nespĺňa požiadavku prístupu s odbornou starostlivosťou, ako to vyplýva z ustanovení občianskeho zákonníka a zákona o ochrane spotrebiteľa.

Navrhovateľ odvodzoval svoj záver o splatnej peňažnej pohľadávke, spôsobilej na uplatnenie voči odporcom na súde zrejme z výzvy vyhotovenej spoločnosťou Platiť sa oplatí s.r.o. zo 17.2.2011, poverenej za navrhovateľa konať s dlžníkmi pri vymáhaní pohľadávok. Výzva je vyhotovená 17.2.2011, teda po uzavretí zmluvy o postúpení pohľadávok. Nie je z nej zrejmé, ktorý veriteľ odporcov, či navrhovateľ alebo navrhovateľ odstúpil od zmluvy a ani ktorým dňom odstupuje od zmluvy o úvere. Pokiaľ navrhovateľ vychádzal zo skutočnosti, že právo odstúpiť od zmluvy nadobudol zmluvou o postúpení pohľadávok právo nemohol nadobudnúť, pretože ho nemala ani banka a navyše splnomocnenec navrhovateľa v konaní predniesol, že navrhovateľ nedisponuje žiadnym odstúpením od zmluvy o úvere. Ustanovenie § 48 ods. 1 Občianskeho zákonníka predpokladá, že odstúpiť možno od platnej zmluvy za predpokladu, že to umožňuje zákon alebo dohoda účastníkov. V zmluve o úvere súd nenašiel žiadne spôsoby ukončenia zmluvy o úvere, tieto sú uvedené iba vo VOP. Súd VOP nepovažuje za platnú súčasť zmluvy o úvere, pretože tieto majú byť používané iba medzi podnikateľmi. V časti V zmluvy o úvere v bode 2 dlžník vyhlasuje, že sa oboznámil so súčasťami

Úverovej zmluvy, ktorými sú VOP, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať. Pre účely zmluvy sa VOP rozumejú Všeobecné obchodné podmienky vydané Bankou, s účinnosťou od 1.8.2002. Podľa bodu 4 časti V Zmluvy všetky právne vzťahy vyslovene neupravené v zmluve sa príslušnými ustanoveniami VOP, Obchodným zákonníkom a ostatnými právnymi predpismi, v tomto poradí, strany sa dohodli, že všetky že ich vzájomné právne vzťahy vyslovene neupravené v úverovej zmluve, sa budú podľa § 262 Obchodného zákonníka spravovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka. Všeobecné obchodné podmienky sú určitým dokumentom banky, podnikateľa, do ktorého sa premietajú určité podmienky, ktoré sa opakovane používajú pri kontraktácii, čo uľahčuje, urýchľuje, ale aj skvalitňuje proces kontraktácie. Ide o ustálené pravidlá, ktorých sformulovanie má dlhodobější charakter a podnikatelia ich bežne využívajú vo vzájomných vzťahoch. Obchodný zákonník s využívaním osobitných zmluvných dojednaní počíta v ustanovení § 273 a umožňuje využiť ich pri formovaní obsahu zmluvy, t.j. vzájomných práv a povinností zmluvných strán. Prítom obsah obchodných podmienok nemusí byť obsahom zmluvy, ale stačí, že zmluvné strany na ne v zmluve odkážu. Odsek 1 ustanovenia § 273 Obchodného zákonníka rozlišuje všeobecné obchodné podmienky a iné obchodné podmienky. Pri všeobecných obchodných podmienkach sa predpokladá, že každému, kto podniká v oblasti, ktorej sa dotýkajú, sú všeobecne známe. Preto odsek 1 ako predpoklad ich záväznosti požaduje odkaz na všeobecné obchodné podmienky v zmluve, ustanovenie je v zmysle § 263 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka kogentným ustanovením. Spravidla ide o odkaz na názov VOP, prípadne organizáciu, ktorá ich vydala. Tým sa všeobecné obchodné podmienky stávajú súčasťou obsahu zmluvy. Strany tým dávajú najavo, že ich vôľa smeruje k tomu, aby sa stali obsahom zmluvy, a tým pre obe strany záväznými. Nie je potrebné, aby všeobecné obchodné podmienky boli fakticky zahrnuté do samého textu zmluvy alebo priložené k zmluve. V obchodných vzťahoch, vzniknutých medzi podnikateľmi sa nevyžaduje ani žiadne vyhlásenie zmluvných strán v zmluve, že všeobecné podmienky, na ktoré odkazujú, sú im známe, predpokladá sa to, pretože strany ich poznajú z ich podnikateľskej činnosti. Iné obchodné podmienky, prípustné podľa § 273 Obchodného zákonníka hoci majú ten istý cieľ ako všeobecné obchodné podmienky, t.j. určitú časť obsahu zmluvy, majú iný charakter, a preto aj iný režim záväznosti. Odporcovia pri uzatváraní zmluvy o úvere so SLSP a.s. nevystupovali ako podnikatelia v tej obchodnej oblasti, v ktorej vystupuje ako podnikateľ banka a nie je splnené, že ak sa majú odporcov VOP dotýkať a zaväzovať ich v právach a povinnostiach z úverovej zmluvy, v konaní vzhľadom k tomu, že ide o spotrebiteľský právny vzťah a nie vzniknutý z podnikania odporcov, súd vyvodil, že právny úkon daný bankou do Zmluvy o úvere uzavretej s odporcami, podľa ktorého sú VOP súčasťou zmluvy o úvere a právne vzťahy sa majú spravovať Obchodným zákonníkom, vrátane jeho ustanovenia § 273 je podľa § 39 Občianskeho zákonníka právnym úkonom absolútne neplatným, ktorý svojím obsahom odporuje zákonu. Zmluva o úvere uzatvorená s odporcami je formulárovou predtlačou so zmluvnými podmienkami vopred pripravenými veriteľom a takto predloženou odporcom na prijatie. Úmysel odporcov nesmeroval k prijatiu podmienky, že sa vzťah bude spravovať VOP a Obchodným zákonníkom a je vyvodené súdom, že sa dá usudzovať na nedostatok vôle konajúceho spotrebiteľa, nedostatok úmyslu konajúcej osoby, nedostatok slobodnej, určitej a vážnej vôle odporcov uzatvoriť zmluvu s touto podmienkou a nedostatok nemôže zhojiť ani ich podpis na zmluve o úvere. Z formulácie podmienky v časti V bodoch 2, 4 a 5 Zmluvy jednoznačne vyplýva, že odporcovia iba vyhlasujú, že sa oboznámili so súčasťami Úverovej zmluvy, ktorými sú VOP, v zmluvnom vzťahu vystupovali ako spotrebiteľia na rozdiel od veriteľa - banky, ktorý podniká v oblasti bankovníctva a poskytovania úverov. Ako je uvedené, pri všeobecných obchodných podmienkach sa predpokladá, že každému, kto podniká v oblasti, ktorej sa dotýkajú, sú všeobecne známe a pre spotrebiteľa, konkrétne v zmluvnom vzťahu odporcov, nepodnikajúcich v tej oblasti ako banka sa nedá ani nepredpokladať, že by im VOP boli známe. Z týchto dôvodov sa VOP, na ktoré ako na účasť Zmluvy poukazoval navrhovateľ s Dodatkami nemohli stať súčasťou zmluvy, t.j. nahradiť obsah zmluvy, upravujúcej práva a povinnosti účastníkov zmluvy o úvere. VOP v znení dodatkov boli na dôkaz súdu predložené navyše bez podpisu odporcov, ktorý by pre záväznosť tohto dokumentu iba pre podnikateľov aj tak nemohol vyvolať podpisom konajúcej osoby (§ 40 ods. 3 OZ) platnosť právneho úkonu a VOP by sa nestali súčasťou Zmluvy, pretože by nebolo postačujúce, ak odporcovia nie sú podnikateľom v oblasti, na ktorú sa majú VOP vzťahovať, aby sa platne stali súčasťou zmluvy uzavretej so spotrebiteľom. Súd poukazuje na ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, iba je to na prospech spotrebiteľa. Popísané ustanovenia Zmluvy sú odlišnými zmluvnými dojednaniami a súd ich hodnotí ako absolútne neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, ktorý sa obsahom prieči v Občianskom zákonníku požadovanej ochrane spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany vo vyjednávacej sile zmluvných podmienok oproti veriteľovi, banke, k svojej podnikateľskej činnosti pri

poskytovaní úverov využívajúcej odborný aparát, znalý právnych predpisoch a tým v práve zdatnejšiemu veriteľovi. Občiansky zákonník v ustanoveniach § 53 ods. 1, 2 a 3 OZ poskytoval spotrebiteľovi ochranu pre takými podmienkami, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a odporcovia si podpisom aj tej časti Zmluvy, podľa ktorej majú byť súčasťou aj VOP majúce nahrádzať obsah zmluvy, t.j. práva a povinnosti zmluvných strán zhoršili svoje zmluvné postavenie spotrebiteľa, pretože iba pre veriteľa, znalého obchodného práva je výhodnejšie riadiť sa v zmluvnom vzťahu Obchodným zákonníkom a VOP. Ustanovenia Zmluvy, v ktorých sa uvádzajú za súčasť Zmluvy VOP sa nestali jej platnou súčasťou. Obchodný zákonník v ustanovenia § 273 okrem VOP rozoznáva aj iné úverové podmienky, s odlišným významom pre zmluvné strany ako VOP a s inou záväznosťou pre účastníkov. V konaní na dôkaz žiadne predložené neboli a pre absenciu dôkazu ich význam pre súdnu vec účastníkov súd nehodnotí. V zmysle § 48 ods. 1 Občianskeho zákonníka odstúpenie od zmluvy predpokladá v prvom rade dohodu účastníkov, že môžu platne uzavretú zmluvu a z nej vzniknutý právny vzťah ukončiť odstúpením od zmluvy alebo sa tak môže stať, ak to pripúšťa zákon. Odstúpenie od zmluvy je spravidla jednostranným právnym úkonom účastníka zmluvy, na platnosť a účinnosť ktorého sa vyžaduje splnenie všetkých náležitostí ako pri iných prejavoch vôle. V konaní z dôvodu, že nedošlo k platnej dohode o odstúpení od zmluvy a v zmysle § 506 Obchodného zákonníka, ako sa uvádza vo výzve spoločnosti Platiť sa oplatí s.r.o. nemohlo dôjsť ani k účinkom, žeby sa zmluva či podľa § 48 ods. 2 OZ od počiatku alebo dňom doručenia odstúpenia odporcom zrušovala, pretože v konaní nebolo preukázané, že prejav vôle akéhokoľvek veriteľa dostal do sféry dispozície odporcov. Odstúpenie od zmluvy je právnym úkonom účastníka zmluvy, na platnosť a účinnosť ktorého sa vyžaduje splnenie všetkých náležitostí ako pri iných prejavoch vôle. Iba ak dôjde k platnému (účinnému) odstúpeniu od zmluvy, nastávajú účinky odstúpenia a zmluva sa zrušuje. V prípade účinného odstúpenia od zmluvy o úvere, by sa zmluva o úvere uzavretá s o spotrebiteľom zrušovala podľa § 48 OZ, na ktorý odkazuje pod čiarou zákon o spotrebiteľských úveroch od počiatku a zaniklo by aj právo odporcov plniť v splátkach, k čomu nedošlo a odporcom zostalo naďalej právo plniť až do konečnej splatnosti úveru v splátkach.

Banka, veriteľ odporcov zo zmluvy o úvere nemala právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, pretože toto právo veriteľa, dané mu v ustanovení § 565 OZ je opäť upravené iba vo VOP, ktoré sa nestali platnou súčasťou zmluvy o úvere. Iná dohoda medzi veriteľom a odporcami preukázaná nebola. Ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka vymedzuje právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru veriteľovi, ktorým v čase omeškania bola banka a tej právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru neprináležalo. Výzva banky je právnym úkonom v zmysle § 34 OZ určovaný prejavom vôle, zameraním tohto prejavu vôle, vznikom, zmenou alebo zánikom (zrušením) práv a povinností alebo smeruje k vyvolaniu iných právnych následkov, ktoré právne predpisy s takým prejavom vôle spájajú. V konaní nebolo preukázané, že na to oprávnený subjekt podľa ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách bol oprávnený úkon urobiť a nemohlo dôjsť ani k právnemu následku zosplatnenia celého úveru veriteľom s následkom podľa § 565 OZ splatnosti celého úveru a ani jeho časti bankou. Pokiaľ sa týka skončenia zmluvného vzťahu banky s odporcami, v konaní nebolo tvrdené skončenie výpoveďou a ani zistené. Právny úkon navrhovateľa v zastúpení spoločnosťou Platiť sa oplatí s.r.o. zo 17.2.2011 je neplatným právnym úkonom podľa § 39 OZ, odporujúcim zákonu, v dôsledku ktorého nemohlo dôjsť k účinkom odstúpenia od zmluvy o úvere a ani k splatnosti celého záväzku.

Výzva banky je právnym úkonom v zmysle § 34 OZ určovaný prejavom vôle, zameraním tohto prejavu vôle, vznikom, zmenou alebo zánikom (zrušením) práv a povinností alebo smeruje k vyvolaniu iných právnych následkov, ktoré právne predpisy s takým prejavom vôle spájajú. V konaní ale nebolo preukázané, že na to oprávnený subjekt podľa ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách bol oprávnený úkon urobiť a nemohlo dôjsť ani k právnemu následku zosplatnenia celého úveru veriteľom s následkom podľa § 565 OZ splatnosti celého úveru a ani jeho časti bankou ani navrhovateľom.

Podľa § 1 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov tento zákon upravuje niektoré vzťahy súvisiace so vznikom, s organizáciou, riadením, podnikaním a so zánikom bánk so sídlom na území Slovenskej republiky a niektoré vzťahy súvisiace s pôsobením zahraničných bánk na území Slovenskej republiky na účel regulácie a kontroly bánk, pobočiek zahraničných bánk a iných subjektov s cieľom bezpečného fungovania bankového systému.

Navrhovateľ sa v konaní po odporcovi domáhal splnenia záväzku, tvrdiac, že sa stal zo zmluvy o postúpení bankovej pohľadávky novým veriteľom odporcu. Žalovať na súde možno iba splatnú

pohľadávku a postúpenú v súlade so zákonom. Neplatný právny úkon banky, obsiahnutý v súčasť zmluvy o úvere a následne v zmluve o postúpení pohľadávky v súvislosti s porušeniami zákonom ustanovených podmienok pred postúpením pohľadávky z právneho vzťahu veriteľa a dlžníka nemohol vyvolať ten účinok, že dlžník stratí výhodu splátok a v jeho dôsledku nemôže dôjsť ani platnému jednostrannému právnomu úkonu banky, ktorý má podľa zákona povinnosť voči dlžníkovi urobiť banka podľa ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách a podľa Občianskeho zákonníka, ustanovenia, chrániaceho spotrebiteľa pred postúpením pohľadávky na subjekt, ktorý bankou nie je.

Účelom právneho úkonu sa rozumie jeho hospodárske určenie, ktoré je, alebo nie je v súlade s účelom dovoleným zákonom. V zmysle § 1 zákona o bankách zákon upravuje niektoré vzťahy súvisiace so vznikom, s organizáciou, riadením ale aj podnikaním a zákon o bankách upravuje právo banky poskytovať úvery ako podnikateľovi. V záväzkovoprávnom vzťahu má práve banka ako veriteľ právo požadovať plnenie od dlžníka, jej právo je platnou právnou úpravou chránené a predpokladá sa aj u banky vôľa a úsilie urobiť všetko pre to, aby dlžník splnil to, na čo sa banke zaviazal. Požiadavky a povinnosti banky nevyplývajú pre banku zo zmluvy s druhým účastníkom zmluvy o úvere, ale priamo zo zákona o bankách, banke sa dovoľuje podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách postúpiť pohľadávku iba za splnenia určitých zákonných stanovených predpokladov, ak je klient v omeškaní aspoň 90 dní a aby ho banka na jej splnenie písomne vyzvala. Ak navrhovateľ nepreukázal, že boli splnené predpoklady, pohľadávka banky nebola postupiteľná, bránilo tomu aj ustanovenie § 525 ods. 1 OZ a „postúpenie“ je svojím obsahom a účelom v priamom rozpore so zákonom a absolútne neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka a voči dlžníkom (odporcom) neúčinné.

Vecná legitímácia vyjadruje postavenie účastníka konania v hmotnoprávnom vzťahu. Vecná legitímácia sa na začiatku konania tvrdí. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia (navrhovateľ), nie je nositeľom toho hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide.

Navrhovateľ nepreukázal, že v čase, kedy mala byť pohľadávka banky voči odporcom postúpená boli podmienky postúpenia splnené. Možno vyvodiť, že došlo k omeškaniu dlžníkov ohľadom dĺžky ich omeškania 90 dní, nebolo dokázané, žeby boli odporcovia aj písomne vyzvaný podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. V zmysle § 120 ods. 1 O.s.p. bol navrhovateľ (postupník) v súdnom konaní tvrdiť a dokázať predpoklady svojej aktívnej legitímácie, aj splnenie podmienok platného postúpenia postupcom pred „postúpením“ pohľadávky. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitímácie postupníka. Navrhovateľ nedokázal, že pohľadávka voči odporcom bola v čase postúpenia spôsobilá na postúpenie v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách a nepreukázal, že sa stal platne a účinne veriteľom pohľadávky uplatňovanej pohľadávky, preto návrh navrhovateľa zamietol.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 142 ods. 1 O.s.p. a napriek úspechu odporcov v 1. a 2. rade im náhradu trov konania nepriznal, keďže odporca v 1. rade nepodal v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. návrh na rozhodnutie o trovách a odporkyňa v 2. rade ich síce uplatnila, ale v zákonnej lehote (§ 151 ods. 2 O.s.p.) nevyčísliła. Zo spisu odporcom žiadne trovky konania nevyplývajú.

Z uvedených dôvodov rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, dvojmo.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/- f/ O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p. ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.